

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

ТИМЧАСОВОЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ

18 лютого 2021 р.

Київ

№ 10-р/тк

Про розгляд повідомлення
про нову державну допомогу

Антимонопольний комітет України (далі – Комітет), розглянувши повідомлення про нову державну допомогу, надіслане Департаментом забезпечення ресурсних платежів Сумської міської ради на Портал державної допомоги (zareestrowane в Комітеті 04.11.2020 за № 1839-ПДД/2) (далі – Повідомлення) щодо встановлення ставок єдиного податку, яке було подано на виконання статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та за формою, що передбачена додатком 1 до Порядку подання та оформлення повідомлення про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2016 № 2-рп та zareestrowanого в Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631, зі змінами,

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ ПОВІДОМЛЕННЯ

- (1)Департаментом Сумської МР подано Повідомлення в порядку, передбаченому статтею 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон).
- (2)Листом Комітету від 18.11.2020 № 500-118/05-15843 Повідомлення було залишено без руху та встановлено тридцятиденний строк для усунення недоліків і надання додаткової інформації.
- (3)Департаментом Сумської МР усунено недоліки та надано запитувану інформацію, яка надійшла на Портал державної допомоги 22.12.2020 за № 1908-ПДД/4. Повідомлення прийнято до розгляду 06.02.2021.

2. ВІДОМОСТІ ВІД НАДАВАЧА ПІДТРИМКИ

2.1. Надавач підтримки

- (4)Сумська міська рада (далі – Сумська МР) (майдан Незалежності, 2, м. Суми, 40030, ідентифікаційний код юридичної особи 23823253) .

2.2. Отримувач підтримки

- (5) Суб'єкти господарювання – суб'єкти малого підприємництва першої та другої групи платників єдиного податку.

2.3. Мета (ціль) підтримки

- (6) Метою (ціллю) підтримки є розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру, розвиток Сумської міської територіальної громади.

2.4. Очікуваний результат

- (7) Створення сприятливих умов для розвитку підприємницької діяльності.

2.5. Форма підтримки

- (8) Зменшення ставки єдиного податку для суб'єктів господарювання.

2.6. Підстава для надання підтримки

- (9) Податковий кодекс України (далі – ПК України).
 (10) Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні».
 (11) Рішення Сумської МР від 24.06.2020 № 6999-МР «Про встановлення фіксованих ставок єдиного податку для фізичних осіб – підприємців» (далі – Рішення Сумської МР).

2.7. Тривалість підтримки

- (12) З 01.01.2021 на невизначений строк.

2.8. Інформація щодо програми

- (13) Відповідно до інформації, наданої у Повідомленні, форма надання державної допомоги полягає у встановленні фіксованих ставок єдиного податку для фізичних осіб-підприємців, внаслідок чого відбувається зменшення надходжень до бюджету Сумської міської територіальної громади, а саме: для другої групи платників єдиного податку передбачено ставку єдиного податку 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, на всі види діяльності згідно з КВЕД ДК 009:2010, які дозволені для цієї групи платників Податковим кодексом України.
- (14) За розрахунками Надавача, для однієї фізичної особи-підприємця максимальний розмір підтримки на 2021 рік становить 7200,0 грн при розмірі мінімальної заробітної плати 6000,0 грн на 01.01.2021.
- (15) Рішенням Сумської МР встановлено фіксовані ставки єдиного податку на території Сумської міської об'єднаної територіальної громади для фізичних осіб-підприємців, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності:
- для першої групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, на всі види діяльності згідно з КВЕД ДК 009:2010, які дозволені для цієї групи платників Податковим кодексом України;

- для другої групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, на всі види діяльності згідно з КВЕД ДК 009:2010, які дозволені для цієї групи платників Податковим кодексом України;
- у разі здійснення платниками єдиного податку другої групи господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної, міської ради, ради об'єднаної територіальної громади застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку - 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

3. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

3.1. Законодавство у сфері оподаткування

- (16) Відповідно до пункту 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються питання, зокрема, встановлення місцевих податків і зборів відповідно до ПК України.
- (17) Статтею 63 зазначеного вище Закону визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (18) Відповідно до статті 10 ПК України до місцевих податків належить, зокрема, єдиний податок.
- (19) Відповідно до пункту 291.3 статті 291 ПК України юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.
- (20) Пунктом 291.4 статті 291 ПК України встановлено, що суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються, зокрема, на такі групи платників єдиного податку:
- 1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 167 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року;
 - 2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:
 - не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
 - обсяг доходу не перевищує 834 розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

(21) Пунктом 291.7 статті 291 ПК України встановлено, що під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
- 2) послуги з ремонту взуття;
- 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
- 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
- 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
- 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
- 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
- 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
- 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
- 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
- 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
- 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
- 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
- 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
- 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
- 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
- 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
- 21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури;
- 22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
- 23) послуги з ремонту годинників;
- 24) послуги з ремонту велосипедів;
- 25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;
- 26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
- 27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;
- 28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
- 29) послуги з ремонту ювелірних виробів;
- 30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;
- 31) послуги з виконання фоторобіт;
- 32) послуги з оброблення плівок;
- 33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
- 34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
- 35) вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
- 36) послуги перукарень;
- 37) ритуальні послуги;
- 38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
- 39) послуги домашньої прислуги;
- 40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

(22) Відповідно до пункту 293.1 статті 293 ПК України ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового

(звітнього) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітнього) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

(23) Згідно з пунктом 293.2 статті 293 ПК України фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

- 1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
- 2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

(24) Пунктом 293.7 статті 293 ПК України встановлено, що у разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений цією статтею для відповідної групи таких платників єдиного податку.

3.2. Законодавство у сфері державної допомоги

(25) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога суб'єктам господарювання – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

(26) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

(27) Крім того, згідно зі статтею 264 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію) сторони домовились, що вони застосовуватимуть статті 262, 263(3) або 263(4) цієї Угоди з використанням як джерела тлумачення критеріїв, що впливають із застосування статей 106, 107 та 93 Договору про функціонування Європейського Союзу, зокрема відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти Союзу.

(28) Відповідно до Повідомлення Європейської комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського союзу (далі -

ДФЄС, Договір) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.

- (29) Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.
- (30) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:
- (а) фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їх розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
 - (б) встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.
- (31) У розумінні статті 107 (1) Договору перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- (32) На захід державної допомоги поширюється стаття 107 (1) ДФЄС, якщо він сприяє «окремим суб'єктам господарювання або виробництву окремих товарів». Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, відповідають критеріям допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.
- (33) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЄС.
- (34) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він розповсюджується лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.

4. ВИЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОСТІ ЗАХОДУ ПІДТРИМКИ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

4.1. Надання підтримки суб'єкту господарювання

- (35) Відповідно до статті 291 ПК України юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою. Пунктом 291.4 статті 291 ПК України встановлено, що суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на відповідні групи платників єдиного податку.
- (36) Отже, отримувачі повідомленої підтримки є суб'єктами господарювання у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

4.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів

- (37) Пунктом 4 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що місцеві ресурси - рухоме і нерухоме майно, кошти місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, об'єкти їх спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад, майно, що належить Автономній Республіці Крим, управління яким здійснює Рада міністрів Автономної Республіки Крим.
- (38) Частиною першою статті 63 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (39) Отже, повідомлена державна підтримка надається за рахунок місцевих ресурсів у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

4.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

- (40) Пунктом 293.2 статті 293 ПК України встановлено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:
- 1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 % розміру прожиткового мінімуму;
 - 2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 % розміру мінімальної заробітної плати.
- (41) Пунктом 293.7 статті 293 ПК України передбачено, що у разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений цією статтею для відповідної групи таких платників єдиного податку.
- (42) Рішенням Сумської МР встановлено максимальну в межах територіальної громади міста Суми загальну ставку єдиного податку для платників першої групи – 10 % розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць; для платників другої групи – 10 % розміру мінімальної заробітної плати, установленної законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць, а також у разі здійснення платниками єдиного податку другої групи господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної, міської ради, ради об'єднаної територіальної громади застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку - 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, установленної законом на 1 січня податкового (звітного) року. Ставки встановлено без диференціації щодо окремих видів господарської діяльності.

- (43) За таких умов, встановлення Сумською МР ставки єдиного податку в межах територіальної громади міста Суми відповідає положенням ПК України й не надає отримувачам переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

4.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

- (44) Враховуючи викладене, суб'єкти господарювання не отримують переваг у результаті надання повідомленої підтримки у формі встановлення ставок єдиного податку. Отже, така підтримка не спотворює та не загрожує спотворенням економічної конкуренції.

4.5. Віднесення повідомленої підтримки до державної допомоги

- (45) Підтримка, яку надає Сумська МР на підставі Рішення Сумської МР у формі встановлення ставки єдиного податку в розмірі 10 % розміру прожиткового мінімуму для платників першої групи, 10 % та 20 % розміру мінімальної заробітної плати для платників другої групи за рахунок місцевих ресурсів, не спотворює та не загрожує спотворенням конкуренції, не створюючи переваги для провадження окремих видів господарської діяльності, не є **державною допомогою** у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (46) Наведені в цьому рішенні обґрунтування та висновки застосовуються виключно для цілей застосування положень Закону та не охоплюють правовідносин, що регулюються Законом України «Про захист економічної конкуренції».
- (47) Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Враховуючи викладене, керуючись статтею 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 8 і 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 14 розділу IV Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.2017 № 2-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631, зі змінами, затвердженими розпорядженням Антимонопольного комітету України від 13.09.2018 № 18-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 27.11.2018 № 1337/327, на підставі інформації, наданої Департаментом забезпечення ресурсних платежів Сумської міської ради, Тимчасова адміністративна колегія Антимонопольного комітету України

ПОСТАНОВИЛА:

Визнати, що підтримка, яку надає Сумська міська рада на підставі рішення Сумської міської ради від 24.06.2020 № 6999-МР «Про встановлення фіксованих ставок єдиного податку для фізичних осіб – підприємців» у формі встановлення ставок єдиного податку, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Голова Комітету

О.ПІЩАНСЬКА